

disputants-חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement- ♣ קושיא-challenge- ? שאלה-question- ^ תירוץ-answer! ! ראייה-proof
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אינו לוקה, משום דהוי התראת ספק, וכל התראת ספק לא שמה התראה.	ריש לקיש:	■	◆									◇	טז.
ותרויהו אליבא דרבי יהודה		■											טז.
(שמות י"ב) ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר וגו' - בא הכתוב ליתן עשה אחר לא תעשה, לומר שאין לוקין עליו, דברי רבי יהודה	דתניא: [רבי יהודה]	■										◇	טז.
ר' יוחנן דייק הכי: טעמא דבא הכתוב, הא לא בא הכתוב - לוקה, אלמא התראת ספק שמה התראה	[רבי יוחנן]		■									◇	טז.
ור"ל דייק הכי: טעמא דבא הכתוב, הא לא בא הכתוב - לוקה, אלמא לאו שאין בו מעשה לוקין עליו.	[ריש לקיש]		■									◇	טז.
ור"ש בן לקיש נמי הא ודאי התראת ספק		⚡										◇	טז.
הוא סבר לה כאידך תנא דר' יהודה	[ריש לקיש]	!										◇	טז.
הכה זה וחזר והכה זה, קילל זה וחזר וקילל זה, הכה שניהם בבת אחת או קילל שניהם בבת אחת - חייב	דתניא: [ת"ק]	!	■	◆								◇	טז.
בבת אחת - חייב, בזה אחר זה - פטור.	רבי יהודה:	!	■	◆								◇	טז.
ורבי יוחנן נמי הא ודאי לאו שאין בו מעשה הוא		⚡										◇	טז.
סבר לה כי הא דאמר רב אידי בר אבין אמר רב עמרם א"ר יצחק א"ר יוחנן:	[רבי יוחנן]	!										◇	טז.
כל לא תעשה שבתורה, לאו שיש בו מעשה - לוקין עליו, לאו שאין בו מעשה - אין לוקין עליו, חוץ מן הנשבע ומימר והמקלל את חברו בשם.	רב אידי בר אבין אמר רב עמרם א"ר יצחק א"ר יוחנן, ר' יהודה אמר משום רבי יוסי הגלילי:	!	■									◇	טז.
קשיא דרבי יהודה אדרבי יהודה		⚡										◇	טז.
אי לר"ש בן לקיש, תרי תנאי אליבא דרבי יהודה אי לרבי יוחנן, לא קשיא: הא - ידידה, הא דרביה.		!										◇	טז.
הנטל אם על הבנים - רבי יהודה אומר: לוקה ואינו משלח	תנן התם: [רבי יהודה]									◆	■	◇	טז.
משלח ואינו לוקה	חכמים:									◆	■	◇	טז.
זה הכלל: כל מצות לא תעשה שיש בה קום עשה - אין חייבין עליה.											■	■	◇
אין לנו אלא זאת ועוד אחרת.	רבי יוחנן:										■	◇	טז.
היכא?	א"ל ר' אלעזר:									^			טז.
לכי תשכח.	א"ל: [רבי יוחנן]									○			טז.
נפק דק ואשכח	[רבי אלעזר]									○		◇	טז.
אונס שגירש, אם ישראל הוא - מחזיר ואינו לוקה, ואם כהן הוא - לוקה ואינו מחזיר.	דתניא:									■	○	◇	טז.
הניחא למאן דתני קיימו ולא קיימו אלא למאן דתני ביטלו ולא ביטלו, בשלמא גבי שילוח הקן משכחת לה, אלא אונס ביטלו ולא ביטלו היכי משכחת לה? אי דקטלה, קם ליה בדרכה מיניה										⚡		◇	טז.
כגון שקיבל לה קידושין מאחר.	רב שימי מחזוניה:	!										◇	טז.
אי שוויתיה שליח, איהו קא מבטלא ליה אי לא שוויתיה שליח, כל כמיניה? ולא כלום היא	רב:	⚡											טז.
כגון שהדירה ברבים.	אלא אמר רב שימי מנהרדעא:	!										◇	טז.
הניחא למ"ד נדר שהודר ברבים אין לו הפרה, אלא למ"ד יש לו הפרה מאי איכא למימר?		⚡											טז.
דמדירה לה על דעת רבים		!										◇	טז.
הלכתא: נדר שהודר ברבים - יש לו הפרה, על דעת רבים - אין לו הפרה.	דאמר אמיר:	!	■										טז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ותו ליכא? והא איכא												טז
(סימן: גז"ל משכ"ן ופא"ה)												טז
גזל, דרחמנא אמר: (ויקרא י"ט) לא תגזול, (ויקרא ה') והשיב את הגזלה												טז
משכונן, דרחמנא אמר: (דברים כ"ד) לא תבא אל ביתו לעבוט עבוטו השב תשיב לו העבוט כבא השמש ומשכחת לה בקיימו ולא קיימו, וביטלו ולא ביטלו												טז
התם כיון דחייב בתשלומין - אין לוקה ומשלם.												טז
הא איכא משכונן של גר ומת הגר	מתקף לה רבי זירא:											טז
התם גברא בר תשלומין הוא, ושיעבודא דגר הוא דקא פקע.												טז
והא איכא פאה, דרחמנא אמר: (ויקרא כ"ג) לא תכלה פאת וגו' לעני ולגר תעווב אותם וגו', דמשכחת לה בקיימו ולא קיימו ביטלו ולא ביטלו												טז
מצות פאה להפריש מן הקמה, לא הפריש מן הקמה - מפריש מן העומרין, לא הפריש מן העומרין - מפריש מן הכרי עד שלא מירח, מירחו - מעשר ונותן לן	דתנן:											טז
כדריבי ישמעאל												טז
אף מפריש מן העיסה.	דאמר: [רבי ישמעאל]											טז
ולר' ישמעאל נמי משכחת לה דאכל עיסה												טז
אלא זאת ועוד אחרת אהא, אבל אונס לא, דהיכא אמרינן על דעת רבים אין לו הפרה - לדבר הרשות, אבל לדבר מצוה יש לו הפרה												טז
כי הא דההוא מקרי דרדקי דהוה פשע בינוקי, אדריה רב אחא, ואהדריה רבינא, דלא אשתכח דדייק כוותיה.	[רבינא]											טז
והאוכל נבילות וטרפיות שקצים ורמשים וכו'.												טז
האי מאן דאכל ביניתא דבי כרבא - מלקינן ליה משום (ויקרא י"א) שרץ השרוץ על הארץ.	רב יהודה:											טז
ההוא דאכל ביניתא דבי כרבא, ונגדיה רב יהודה.	[רב יהודה]											טז
אכל פוטיתא לוקה ארבעה, נמלה - לוקה חמש משום שרץ השרוץ על הארץ, צרעה - לוקה שש משום (דברים י"ד) שרץ העוף.	אביי:											טז
המשהה את נקביו - עובר משום (ויקרא כ') לא תשקצו.	רב אחאי:											טז
האי מאן דשתי בקרנא דאומנא - קא עבר משום לא תשקצו.	רב ביבי בר אביי:											טז
ריסק תשעה נמלים והביא אחד חי והשלימן לכזית - לוקה ו', ה' משום בריה, ואחד משום כזית נבילה.	רבא בר רב הונא:											טז
אפילו שנים והוא.	רבא א"ר יוחנן:											טז
אפילו אחד והוא.	רב יוסף:											טז
ולא פליגי: הא ברברבי, והא בזוטרי.												טז
אכל טבל ומעשר ראשון כו'.												טז
אכל טבל של מעשר עני - לוקה.	רב:											טז
כמאן? כי האי תנא												טז
יכול לא יהא חייב אלא על הטבל שלא הורם ממנו כל עיקר הורם ממנו תרומה גדולה ולא הורם ממנו מעשר ראשון, מעשר ראשון ולא מעשר שני ואפי' מעשר עני מנין? ת"ל: (דברים י"ב) לא תוכל לאכול בשעריך וגו', ולהלן הוא אומר: (דברים כ"ו) ואכלו בשעריך ושבעו, מה להלן מעשר עני אף כאן מעשר עני, ואמר רחמנא: לא תוכל.	דתניא, אמר ר' יוסי:											טז
כתנאי	רב יוסף:											טז

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין	מאן דאמר	Talmud Navigator											
מימרא	רבי אלעזר:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	:טז
אין צריך לקרות את השם על מעשר עני של דמאי	רבי אלעזר:	◊	■	■	◊								